

[Lenger]

de tilføjet, at sletningen først skete i 1986, og over for Socialistisk Weekend den 26. juni d.å. oplyser vicerigspolitichef Erik Justesen, at det er sket »i sidste halvdel af 1986«.

Uanset at ministerens ordvalg muligvis ud fra pålydende må betegnes som korrekt, finder jeg det temmelig vildledende at bruge ordet »tidligere« uden yderligere forklaring, idet ordet naturligvis vil blive opfattet som »for længst«, hvilket jo tilsyneladende slet ikke er tilfældet.

Faktisk ville det være et temmelig sært træf, om rigspolitiet tilfældigvis skulle have slettet kastrationsregisteret mellem juli og oktober 1986 – lige før jeg rejste sagen i Folketinget – når der ikke i de foregående 30 år er taget skridt til en sletning heraf, og når rigspolitiet sædvanligvis hellere opretter nye registre end sletter gamle. Jeg tillader mig derfor at gå ud fra, at registeret er slettet i huj og hast mellem den 28. oktober og den 11. november 1986, og det vil jeg gerne høre ministerens mening om.

Generelt finder jeg det i øvrigt yderst kritisk, at dette register har kunnet eksistere i så mange år, og at rigspolitichefen så sent som i 1981 besluttede at bevare det. Registeret indeholdt de mest følsomme oplysninger, som tænkes kan, og myndighederne kan ikke have haft nogen som helst relevant interesse heri, medmindre man da havde tænkt sig at bruge det til at yde en symbolsk oprejsning til ofrene for danske lægers kvaksalveri og politikernes, politiets og fængselsvæsenets totale magtmisbrug for kun et par årtier siden. Men en sådan oprejsning har jeg ikke hørt tale om, hvorfor jeg slet ikke kan se nogen grund til, at registeret eksisterede så længe. Jeg mener, at sagen bør få som konsekvens, at man i fremtiden er langt mere kritisk over for, hvilke registre politiet har mulighed for at opretholde.

Svar (27/7 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Som anført i svaret på spørgsmål nr. S 151 har oplysningerne i det nævnte register ikke været anvendt i 25–30 år. Den faktiske ødelæggelse af kortene har først fundet sted efter den 28. oktober 1986. Destruktionen burde have fundet sted tidligere.

Spm. nr. S 1456

Til *miljøministeren* (13/7 87) af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Vil ministeren tage initiativ til en meget hurtig undersøgelse af, hvor meget Danmarks bidrag til Østersøens forurening med klorholdige stoffer kunne reduceres ved forbud mod anvendelse af bleget papir til en række formål, f.eks. emballage, tissueprodukter, avis-papir og skrivepapir, og er der tekniske eller økonomiske argumenter mod forbud på disse områder?«

Begrundelse

Af TV's udsendelse søndag den 12. juli i år om Østersøen og Bottenhavet fremgik det, at en af de største trusler mod fiskelivet i disse områder kommer fra papirindustrien. Især de klorholdige blegekemikalier, som bl.a. udvikler dioxin, har i dag overtaget den rolle, som DDT og PCB tidligere har haft i miljøet. De dræber fiskene, gør dem sterile eller mindre modstandsdygtige. Det går også ud over sælerne og rovfuglene.

Svar (21/7 87):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Det problem, der rejses, kan opstå i forbindelse med produktion af træ- og cellulosemasse, som ofte bleges med klorforbindelser (frit Cl₂, ClO₂, HClO eller eventuelt andre).

I Danmark anvendes klorforbindelserne til blegning i papir- og celluloseindustrien kun på Fredericia Cellulosefabrik. Stofferne medfører her et vist indhold af klorforbindelser i virksomhedens spildevand.

Mængderne heraf er i de seneste år reduceret gennem procesomlægninger, og muligheden for yderligere nedbringelse vil blive undersøgt i medfør af Vejle Amtsråds godkendelse af 24. april 1987 af virksomhedens kemikaliegenvindingsanlæg m.v. Forbud som det i spørgsmålet anførte skønnes derfor ikke at give væsentlige effekter.

Det er endvidere styrelsens holdning, at udledning af disse forbindelser skal nedbringes mest muligt.